

Розквітла вибухівкою каварня.
На шиї зав'язавши мертву рись,
Сидять красуні різних душ і рас
За роздоріжжям столиків. Поверне

Плянета ще у напрям вірний,
А чи до біса і, як брак, — на злам?
Та покищо на таці носять зло,
І наливяє в склянки кельнер-ворон

Розніженим повіям і розворам.
Смакують каву. Дехто і гашиш,
Щоб — підскоком — через життєві вирви,

Ще заки всі каварні — пільми варвар,
Що викує усім єдину долю ...
Та заки ... Тістечком напхавши тіло,

В кавовій гущі потопа душа.